

לְגַבְיהָ, אָמַר לֵיהֶ, וְבָאָה חִזְקָה מֹשֶׁה, דָאַתְגָּלֵי לְךָ,
מַה דָּלָא אַתְגָּלֵי לְמַלְאָכִי עַלְאָי.

וְהַזָּה אָזֵיל עַמִּיהָ, עַד דְמַטוּ לְאָשָׁא תְּקִיפָּא, דְחַדְּרָא
מַלְאָכָא דַי שְׂמִיהָ סְנַדְלָפּוֹן. וְתַאֲנָא,
סְנַדְלָפּוֹן עַלְאָה הַזָּה עַל שְׁאָר חֶבְרוֹן, חַמְשָׁ מֵאָה
שָׁגַנִּין. וְהַזָּה קָאִים בְּתַר פְּרָגּוֹדָא דְמַאֲרִיהָ, וְקַשְׁרָא
לֵיהֶ בְּתִרְיָן, מַבְעָוָתִיהָן דְצַלוֹתָא דִיְשָׁרָאֵל.
וּבְשֻׁעַתָּא דְמַטִּי הָאֵי בְּתַר לְרִישָׁה דְמַלְבָּא קְדִישָׁא,
הַזָּה מַקְבֵּל צְלוֹתָהָן דִיְשָׁרָאֵל. וּבְלָהּוּ חִילִין
וְאַכְלּוֹסִין מַזְדַּעַזְעִין, וְגַהְמִין וְאַמְרִין, בְּרִיךְ יְקָרָא
דַיְיָ מַאֲתָר בֵּית שְׁבִינְתִּיהָ.

אָמַר לֵיהֶ הַדְּרִגְיָאֵל לְמֹשֶׁה, מֹשֶׁה, לִית אָנָא יְכִיל
לְמַהְךְ עַמָּה, דָלָא יוֹקִיד לֵי אָשָׁא תְּקִיפָּא
דְסְנַדְלָפּוֹן. בֵּיהֶ שֻׁעַתָּא אַזְדַּעַזְעַמְשָׁה, עַד דָאַתְקִיפָּא

לשון הקודש

וְאָמַר לוֹ: אָשָׁרִי חִלָּקָה, מֹשֶׁה, שְׁהַתְגַּלֵּה
בְּתַרְים מִבְקָשׁוֹתֵיכֶם שֶׁל הַתְּפִלָּה שֶׁל
לְךָ מַה שְׁלָא הַתְגַּלֵּה לְמַלְאָכִים
הָעַלְיוֹנִים.

וְהִיא הַזָּה עַמָּו, עַד שְׁהַגִּיעוּ לְאַשׁ חֹקָה
שֶׁל מַלְאָךְ אֶחָד שֶׁשְׁמוֹ סְנַדְלָפּוֹן.
וְשָׁנִינוּ, סְנַדְלָפּוֹן עַלְיוֹן הַזָּה עַל שְׁאָר
חֶבְרוֹן חַמְשָׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וְהַזָּה עוֹמֵד
אַחֲרֵי הַפְּרָגּוֹד שֶׁל רְבוּנוֹ, וְקוֹשֵׁר לוֹ

בְּבּוֹדְהָ

מִפְּקָדָם

בֵּית שְׁבִינְתִּיהָ.

ביה קדשא בריך הוא במשה, ואותבה קמיה, ואוליפ ליה אוריתא. וחטא ליה למשה, בההוא גהורא זיויא דההוא נעם, ויהו אנפוי דמשה גהירין בכל אינון רקיעין. וכל חילא דשמייא הו מזדעין קמיה, בשעתה דהוה נחת באוריתא.

כין דחו ישראל לחתתא, נטלו קדשא בריך הוא (נ"א ממשה) אלף חולקין מההוא זיויא. ביה שעתה, בעו מלאכין עלאין, וכל אינון אכלוזין, לאוקדא למשה, בשעתה דאמר ליה קדשא בריך הוא (שמות לב) לך רד כי שחת עמק. אזדען משה, ולא יכילד מללא, עד דאסני באלוותין ובעוותין קמי קדשא בריך הוא.

אמר ליה קדשא בריך הוא, משה, אתקייף בכורסיא דيلي, עד גער קדשא בריך

לשון הקידוש

הأش החזקה של סנדלפון. באורה שעה הקדוש בריך היזדען משה, עד שחתייך הקדוש בריך הוא במשה, והושיבו לפניו ולמד אותו עליונות, וכל אותן המוניות, לשרפ' את משה בשעה שאמר לו הקדוש בריך הוא (שמות לב) לך רד כי שחת עמק. של אותוنعم, והיו פניו של משה מאירים בכל אותם הרקיעים, וכל חיל השמים היו מזדעין לפניו בשעה שהרבה בתפלות ובקשות לפני הקדוש בריך הוא.

כין שחטא ישראל למטה, נטלו אמר לו הקדוש בריך הוא, משה, החזק

זהו בכל אינון אכלוסין, בכל אינון חילוין, ואתקיף
מְשֻׁחַת בתְּרִינוֹן לוְהַיּוֹן דאֲבָגִין, ואֲחִית לוֹזֵן לתְּתָא. ודָּא
הַזֹּא דבְּתִיבָּה, (משל, כא) עיר גבורים עלָה חכְּבָם נירַד עזָו
מְבָטְחָה. ומֵה הזֹא זיְנוֹא דאֲשַׁתָּאָר בבֵּיהָ, הוו מבְּהִיקָּוֹן
אֲנָפּוֹי דמְשֻׁחַת. ומֵה בבְּהָאי דאֲשַׁתָּאָר בבֵּיהָ לאֵא הוֹי
יְכָלֵין לאָסְתַּכְלָא באֲנָפּוֹי, בהַזֹּא דאָסְתַּלְק מיְגִיאָה
עַל אחַת כפָּמָה וכְּפָמָה.

רבֵּי חיְיָא אמָר, ימִינְךָ ייְיָ נאֲדָרִי בבְּפַת, דא
אוּרִיתָא. ועַל דא, ימִינְךָ ייְיָ תְּרֵעַץ אוֹיְבָ.
דְּלִילַת מלָה בעַלְמָא דיְתַבֵּר חילְיָהּוֹן דעַמְּנִין עזְבָדִי
כּוֹכְבִים ומִזְלֹות, בר בשְׁעַתָּא דיְשָׂרָאֵל מתְּעַסְּקִין
בְּאוּרִיתָא. דכְּל זמַן דיְשָׂרָאֵל מתְּעַסְּקִין באוּרִיתָא,
יְמִינָא אתְּתַקְפָּה, ואֲתַבָּר חילָא ותוֹקֵפָא דעַזְבָּדִי
עֲבוֹדַת כוֹכְבִים ומִזְלֹות. ובְּגִינִּי כך אוּרִיתָא אקְרִיתָא
עַז, כמָה דאָתָה אמָר (תהילים כט) ייְיָ עז לעַמּוֹ יתַּן.

 לשון הקודש

בכְּסָאֵי עד שגער הקדוש ברוך הוא
 בכָּל אוֹתָם חמְנוֹנִים ובָּכָל אוֹתָם חילּוֹת,
 והַחֲזִיק משָׁה בשְׁנֵי לווחות האבגנים,
 והַזְּרִיד אוֹתָם למְטָה, ווְהוּא שכְּתֻובָה (משל
 כא) עיר גבורים עלָה חכְּבָם ויַרְדֵּן עזָו
מְבָטְחָה. ומֵאָתוֹ ויוֹשְׁנָשָׁאָר בו, היוֹפְנִי
מְשֻׁחַת מבְּהִיקָּוֹן. ומֵה באוֹתוֹ שנָשָׁאָר בו
לֹא היְיָ יכּוֹלִים להָסְתַּפֵּל בפְּנֵיו – באוֹתוֹ

וּבְשַׁעַתָּא דִיְשְׂרָאֵל לֹא מִתְעַסְקֵנוּ בָאָזְרִיתָא
שֶׁמְאָלָא אֲתַתְקָה, וְאֲתַתְקָה חִילִיהָן
דְעֹזְבָדִי עֲבוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֻלּוֹת, וְשַׁלְטִין עַלְיָהּוּ
גִנּוֹרֵן עַלְיָהּוּ גִזְרֵין, דְלָא יְכַלֵּין לְמַיְקֵם בָהוּ. וְעַל
דָא אֲתַגְלִיאָו בְגִי יִשְׂרָאֵל, וְאֲתַפְדָרוּ בְגִי עַמְמִיאָ.

הָדָא הוּא דְבַתִּיב (דף נ"ח ע"ב) (ירמיה ט) על מה אָבְדָה
הָאָרֶץ וְגוּ, וַיֹּאמֶר יְהִי עַל עַזְבָם אֶת תּוֹרָתִי.
הָהָא בָל זְמָנָא דִיְשְׂרָאֵל יִשְׁתַדְלוּן בָאָזְרִיתָא, אֲתַבָּר
חִילָא וְתוֹקָפָא דְכָל עֹזְבָדִי עֲבוֹדָה זָרָה, הָדָא הוּא
דְבַתִּיב יִמְינֵךְ יְהִי תְּרֵעֵץ אֹוֵב. אָמֶר רַבִּי אַלְעֹזֶר,
וְדָאי הָכִי הוּא, דְכָל זְמָנָא דְקָלְיָהָן דִיְשְׂרָאֵל,
אֲשַׁתְמָע בְבָתִי בְגִסְיוֹת וּבְבָתִי מִדְרָשׁוֹת וּבּוּ, בְמֵה
דְתַגְנִיא (בראשית כז) הַקּוֹל קֹול יַעֲקֹב, וְאֵי לֹא הַיְדִים
יְהִי עָשָׂו, וְהָא אַזְקִימָנָא.

לשון הקידוש

עַמִּים עֹזְבָדִי כּוֹכְבִים וּמְזֻלּוֹת. וְלֹבֶן
הַתּוֹרָה נִקְרָאת עַז, בָמו שָׁנָאָמֶר (תְּהִלִּים כט)
ה' עַז לְעַמּוּ יִתְהַן.
וּבְשַׁעַת שִׁישְׂרָאֵל לֹא מִתְעַסְקֵים
בַתּוֹרָה - מִתְחֹזֶק הַשְּׂמָאל, וּמִתְחֹזֶק פָּה
שֶׁל עַמִּים עֹזְבָדִי כּוֹכְבִים וּמְזֻלּוֹת,
וּשׁוֹלְטִים עַלְיָהָם, וְגֹזְרִים עַלְיָהָם גִּזְרֹות
שְׁלָא יִכּוּלִים לְעַמֵּד בָּהֶם, וְעַל זה הַגְּלוּ
בְגִי יִשְׂרָאֵל וְהַתְּפִזּוּרּוּ בֵין הַעֲמִים.

וּבָרְבָּ גָּאוֹנָךְ תְּהֻרּוֹם קְמִידָ. (שמות טו) ר' חִזְקִיָּה פָּתָח וַיֹּאמֶר, (תהלים י) לְמַה יְיָ תַּעֲמֹד בַּרְחֹוק תַּעַלְים לְעַתּוֹת בְּצָרָה, בְּשַׁעַתָּא דְּחוּבִי עַלְמָא גַּרְמוֹ, קְדָשָׁא בָּרוּךְ הוּא סְלִיק לְעַילָּא לְעַילָּא, וּבְנִי נְשָׂא צְיוּחִין וְנְחַתִּין דְּמַעַן, וְלִית מָאֵן דִּישְׁגָּח עַלְיִיהִו, מָאֵי טְעַמָּא. בְּגַין דָּאִיהוּ סְלִיק לְעַילָּא לְעַילָּא, וְתְשׁוּבָה אֲתִמְנָע מַנְיִיהִו, בְּדַיִן בְּתִיב, וּבָרְבָּ גָּאוֹנָךְ תְּהֻרּוֹם קְמִידָ.

רַבִּי יִצְחָק אָמֵר, הָאֵי קְרָא, בְּשַׁעַתָּא דְּאַתְלַבֵּשׁ קְדָשָׁא בָּרוּךְ הוּא גָּאוֹתָא, עַל עַמְמִיא דִּיתְבָּגְשׁוֹן עַלְיִיה, בְּמַה דְּכַתִּיב, (תהלים ב) וְרוֹזְגִים נוֹסְדוּ יְחִיד עַל יְיָ וְעַל מִשְׁיחּוּ. וְתָאָנָא זְמִינָן אִינְזָן שְׁבָעִין קְסְטוּרִין מִכְלָל עִירָה, (נ"א עמי) לְאַתְבָּגְשָׁא בְּהַהְוָא זְמָנָא בְּאָוְכְלוּסִין דְּכָל עַלְמָא, וְלִמְעַבֵּד קְרַבָּא עַל

לשון הקידוש

מְהַם תְּשׁוּבָה, וְאֹו בְּתוֹב וּבָרְבָּ גָּאוֹנָךְ תְּהֻרּוֹם קְמִידָ.

רַבִּי יִצְחָק אָמֵר, פָּסּוֹק זָה, בְּשַׁעַת שְׁמַתְלַבֵּשׁ הַקְּרוֹשׁ בְּרוֹזָה הוּא בְּגַאנָה עַל הַעֲמִים שְׁיַתְבָּגְשׁוּן עַלְיִוּ, כְּמוֹ שְׁבַתּוֹב (שם וְרוֹזְגִים נוֹסְדוּ יְחִיד עַל הַיְּהוּ וְעַל מִשְׁיחּוּ. וְלִמְדָנוּ, עֲתִידִים הֵם שְׁבָעִים שְׁרִי צְיוּחִים וּמוֹרִידִים דְּמֻוֹת וְאֵין מַי שְׁיַשְׁגָּח עַלְיִהּבָם. מָה הַטּוּם? מִשּׁוּם שְׁהָוָא עוֹלָה לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וְגַמְגַעַת

לָא, אָו הַדִּים יְדִי עָשָׂו, וְהָרִי בְּאַרְנוֹגָן. וּבָרְבָּ גָּאוֹנָךְ תְּהֻרּוֹם קְמִידָ. רַבִּי חִזְקִיָּה פָּתָח וַיֹּאמֶר, (תהלים י) לְמַה הַיְּהוּ תַּעֲמֹד בְּרֹחֹוק תַּעַלְים לְעַתּוֹת בְּצָרָה. בְּשַׁעַת שְׁחַטָּא הַעוֹלָם גּוֹרְמִים, הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹלָה לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וּבְנִי אָדָם צְיוּחִים וּמוֹרִידִים דְּמֻוֹת וְאֵין מַי שְׁיַשְׁגָּח עַלְיִהּבָם. מָה הַטּוּם? מִשּׁוּם שְׁהָוָא עוֹלָה לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וְגַמְגַעַת

ירושלים קרתא קדישא, ולאחדא עיתין עליה רקודשא בריך הוא. ומאי אמרי, נוקים על פטרונא בקדמיה, ולאfter על עמייה, ועל היכליה.

כדיין זמין קדשא בריך הוא לחייבא עליהו. דכתיב, (תהלים ב) יושב בשמיים ישבח יי' וילעג למו. בההוא זמנא ילבש קדשא בריך הוא גאותה עליהו, וישיצינון מן עלמא, כמה דכתיב, (זכריה יד) זואת תהיה המגפה אשר יגף יי' את כל העמים אשר צבאו על ירושלים המק בשרו והוא עומד על רגליו.

רבי אבא אמר משמיה הרבה ייסא סבא, והכי אמר רבי שמעון, זמין קדשא בריך הוא לאחיה לכל אינון מלכין, דעתו לישראל ולירושלים, לאנדריאנוס, ללופינוס, ונבויבך נזר,

לשון הקידש

על ירושלים עיר הקדש, ולאחו עצות על הקדוש ברוך הוא. ומה אומרם? נעמד על הפטرون בחתלה, ואחר בך עמד על עמו ועל היכלו.

רבי אבא אמר משמו של רב ייסא סבא, וזה אמר רבי שמעון, עתיד הקדוש ברוך הוא להחיות את כל אותם המלכים שהציקו לישראל ולירושלים, ילעג למו. באותו זמן ילבש הקדוש ברוך הוא נאה עליהם, ונשמיד אותם מן העולם, בכתב (זכריה ט) זואת תהיה

וְלֹסֶגֶרְבִּיב, וַיְלַכֵּל שָׁאָר מִלְכֵי עַמִּין, דְּחַרְבֵּיו בִּיתְיָה,
וְלֹשְׁלַטָּה לֹזָן בְּקָדְמִיתָא, וַיַּתְּבֻשּׂוּ עַמְהָזָן שָׁאָר
עַמִּין, וַיַּמְצִיא קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא לְאַתְּפְרֹעָא מִנְיָהוּ
בְּאַתְּגָלְיָא, סְחָרְגִּי יְרוּשָׁלָם. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, וַזָּאת
תְּהִיכָּה הַמְגַפָּה אֲשֶׁר יָגַת יְהִי אֶת כָּל הַעֲמִים אֲשֶׁר
צָבָאוּ עַל יְרוּשָׁלָם. אֲשֶׁר יַצְבָּאוּ לֹא בְּתִיב, אֶלָּא
אֲשֶׁר צָבָאוּ. כְּדִין בְּתִיב, וּבָרְבָּ גָּאוֹנָה תְּהָרוֹס קְמִיחָה,
וְדָא לְזָמָנָא דְּאַתָּא מִשְׁיחָה, בְּתִיב, וַיַּשְׁרַתָּא דָא
שִׁירָתָא דְעַלְמָיו הִיא.

וּבְרוֹזָה אֲפִיךְ גַּעֲרָמוּ מִים, (שמות ט) בְּהַהְזָא זָמָנָא.
וּבְגִינֵּן פֶּה אִית בְּהַהְזָא זָמָנָא, וְלֹזָמָנָא
דְּמַלְבָּא מִשְׁיחָה, וְלֹזָמָנָא דְגֹג וְמָגֹג. נִצְבָּו בָּמוֹ נִיד,
לְזָמָנָא דְעַלְמָא דְאַתִּי, דְאַיהוּ חִדּוּתָא דְכָל עַלְמָיו.

אָמָר אֹיֵב אַרְדוֹף אֲשִׁיג אַחֲלָק שְׁלָל. (שמות ט) **אָמָר**

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

שְׁחַרְבִּיבוּ בֵיתָו, וַיְהַשְּׁלִיט אֹתָם לִימָן שִׁיבָא הַמְשִׁיחָה בְּתוּב, וַיַּשְׁרַתָּה זָ
הִיא שִׁירָת הַעוֹלָמִים.
וּבְרוֹתָחָה, וַיַּתְּבֻסּוּ עַמָּהָן שָׁאָר הַעֲמִים.
וְעַתִּיד הַקְּדוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַפְרֹעָה מִהָּם
בָּגְלִי סְבִיב יְרוּשָׁלָם. וְהוּ שְׁבַתּוּב וְזָאת
תְּהִיכָּה הַמְגַפָּה אֲשֶׁר יָגַת יְהִי אֶת כָּל
הַעֲמִים אֲשֶׁר צָבָאוּ עַל יְרוּשָׁלָם. אֲשֶׁר
יַצְבָּאוּ לֹא בְּתוּב, אֶלָּא אֲשֶׁר צָבָאוּ. אֲזֶ
בְּתוּב וּבָרְבָּ גָּאוֹנָה תְּהָרוֹס קְמִיחָה. וְזה

אויב, דא והוא ממנה רבּרָבָא על מצראוי, בשעתה
האתיהיב ליה שלטנותא על ישראאל, חשיב
דיישיצינון תחות שלטניתה. אלא דבר קדשא בריך
הוא טורי עלמא, דהו מגין עלייהו. ולא תימא
דא בלחודי, אלא כל אינון רבּרבין דממן על כל
עובד עבודת כוכבים ומולות, ובד אתיהיב להו
רשوتא ושלטנותא על ישראאל, כלהו בעאן
דיישיצון ישראאל תחותתייהו.

יעל דא, אינון עמיון דתחות שלטניתהון דאיןון
ממן, כלהו גערין גערין לשיצאה לוון, אלא
דקודשא בריך הוא דבר טורי עלמא, ואנין
עליהו. ובד חמא משה דא, שרא לשבחא
לקודשא בריך הוא, ואמר מי כמושה באלים יי'.

אמר רבי שמואן, אילנא חד רבּרָבָא עלאה,

לשון הקידוש

אמר אויב – זה אותו ממנה גדור על
המצרים, בשעה שננתן לו שלטונו על
ישראל, חשב שישמיד אותם תחת
שלטונו, אלא שוכבר הקדוש ברוך הוא
את הארץ העולם שבו מגינים עליהם. ואל
תאמר זה לבדו, אלא כל אותם גורמים
שמוננים על עמים עובדי כוכבים
ומולות. וכשנתנה להם רשות ושלטונו
על ישראל, כלם רוצים להשמד את
אמיר רבי שמואן, אין גדור אחד עליהם

תקיֶפָא, בֵיה אַתֶּנוּ עַלְאוֹן וַתַּתְאַין. וְהוּא אֲתַחַם
בַתְּרִיסָר תְּחוּמִין, אֲתַתְּקַפְתּ בְאַרְבָע סְטָרִי עַלְמָא,
דְאַסְתְּחַרְאָן (נ"א דאתהבר) בְדוֹזְכְתִיְהוּ. שְׁבָעִין עַנְפִין
סְלָקִין בְגַנְיוֹה, וְאַתֶּנוּ מַגְיָה, בְעַקְרָ שְׂרָשָׁוִי יַגְקִין
אַינְנוּ סְחָרְגִיָה, וְאַינְנוּ עַנְפִין דְמִשְׁתְּכַחַין בְאַילְגָא.

בְּדַ מְטֵי עַדְן שְׁלַטְגִיָה דְכָל עַנְפָא וְעַנְפָא, בְּלָהּ
בְּעָאן לְשִׁיצָאָה כְּלָא גַוְפָא דְאַילְגָא, דְאַיְהָ
עַקְרָא דְכָלָהוּ עַנְפִין, הַהוּא דְשָׁלִיט עַלְיָהוּ, וְיַשְׁרָאֵל
אַחִיךְן בֵיה. בְּדַ מְטָא עַלְיָהוּ שְׁלַטְנוֹתָא דְהַהּוּא (ד'
נ"ט ע"א) גַוְפָא דְאַילְגָא, חַוְלָקָא דְיַשְׁרָאֵל. בְּעֵי לְגַטְרָא
לוֹזָן, וְלִמְיָהָב שְׁלָמָא בְּכָלָהּ. וְעַל דָא שְׁבָעִים פְרִי
הַחָג, לְמִיחָב שְׁלָמָא לְשְׁבָעִין עַנְפִין דְבָגָו אַילְגָא.

וְעַל דָא מֵכְמוֹכָה בְאַלְמָ יְיָ. (מֵאי בְאַלְמָ. אַילְגָא. בְמַה דָאַת
אָמַר, (ישעה א) כִי יַבּוֹשׁ מַאֲלִים אֲשֶׁר חַמְרָתָב. דְהּוּא אַילְגָא, דְהּוּ פְלַחַן

לשון הקורש

שְׁהָוָא עַקָּר שֶׁל כָל הַעֲנָפִים, אָתוֹ
וְזַקָּ, בּוּ גַזְנוּ עַלְיוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים, וְהוּא
מַתְחָם בְשַׁנִים עָשָׂר תְּחוּמִים, הַתְּחַזֵק
בְאַרְבָעָה צְדָדי הָעוֹלָם שְׁהָסְתּוֹבְבוּ
(שהתחברו) בְמַקוּםָם. שְׁבָעִים עַנְפִים עַולִים
בְתוּכוּ וְגַזְנוּמִים מִפְנִינוּ, בְעַקָּר שְׂרָשָ׀יו^{שְׁנַמְצָאים בְּעֵץ.} יַגְקִים הַם סְבִיבָוּ, וְאַוְתָם הַעֲנָפִים
שְׁלָוָם לְשְׁבָעִים עַנְפִים שְׁבָתָרוֹךְ הַעַז.
וְעַל זֶה מֵכְמָה בְאַלְמָה. (מה זה בְאַלְמָה
הַעַז, כמו שָׁנָאָמָר (ישעה א) כִי יַבּוֹשׁ מַאֲלִים אֲשֶׁר חַמְרָתָב.
כָלָם רֹצִים לְהַשְׁמִיד אֶת כָל גַוְף הַעַז

לחר רפוא, דמתקקון בוניה. ואקרו אלים אילגנא) מי במאה דיעבד בעובך וירחם על פלא. מי במאה בכל ההיא סחרניה דאילגנא דאף על גב דאייה שלטה, גטיר לבלא, גטיר לבל שאר, ולא בעיא למעבד עמהון גמירה. מי במאה גادر בקדש, בההוא חילא עלאה דאקרי קדש. גادر בקדש ממש, ואקרי כה יי'نعم יי', זה אוקימנא מילוי.

מי במאה באלים יי'. (שמות טו) ר' יוסף פתח (קהלת א) ראיyi את כל המעשין אשר געשו תחת השם זה והנה הכל ורעות רוח. שלמה מלכא, דאסטלך בחכמתא יתירה על כל בני עלמא, היד אמר הכל עוזבין הכל ורעות רוח. יכול אף מעשה הצדקה, זה א בתיב (ישעה לט) וזה מעשה הצדקה שלום. אלא הוא אוקמה, כל המעשין אשר געשו

לשון הקורש

הרבנים.

מי במאה באלים ה. רבוי יוסף פתח, (קהלת א) ראיyi את כל המעשין אשר געשו תחת השם זה והנה הכל שובי העז, שופר את הכל והוא שומר את הכל, שומר את כל השאר, ולא רוצה לעשות עמהם כליזון. מי במאה גادر בקדש - באוטו בה עליון אמר שבכל המעשין הם הכל ורעות רוח? יכול אף מעשה הצדקה? ותורי כתוב (ישעה לט) וזה מעשה הצדקה ונקרא בה ה'نعم ה', והרי בארנו את

שאותו עץ שעיו עובדים לדפוס אחד שהיה חקוק בתוכו, ונקרו אלים עז מי במאה שעישה במאשיך וירחם על הכל. מי במאה בכל אותו סביב העז, שאף על גב שהוא שלט - שומר את הכל, שומר את כל השאר, ולא רוצה לעשות עמהם כליזון. מי במאה גادر בקדש - באוטו בה עליון שנקרא קדש, גادر בקדש ממש, ונקרא בה ה'نعم ה', והרי בארנו את

תחת השם בתייב. שאני מעשה האזכרה, דאייה לעילא מן שמשא.

והנה הפל הפל ורעות רות, מאי קא פירוי. אי תימא הפל הפל במא דאוקימנא, דאייה בריא דחכמתא, במא דאת אמר הפל הפלים אמר קהילת, ואינון הפלים קיומה דעלמא דלעילא ותתא. מאי תימא בהאי, דכתיב הכא, הפל הפל ורעות רות. (ויהא מלטא רא תחת השם בתייב).

אלא הבי אוקמיה, זהבי הוא. תא חוו, בשעה דעוזדין מתבשרו לחתתא, זבר נש אשתחל בפיולחנא דמלבא קדיישא, ההוא מלא דעביד, הפל אתעביד מיגיה לעילא. זלית לך הפל, דלית ליה קלא, דסליק ואתעטר לעילא, ואתעביד סיגורא קמי קדשא בריך הוא.

שלום? אלא הרי פרשו, כתוב בלהפל והמעשים אשר נעשו תחת השם. שונה מעשה האזכרה, שהוא למעלה מן השם.

אלא כד פרשו וכד הוא. בא ראה, בשעה שהמעשים מבשרים למטה ואדם משתחל בעבודת המלך הקדוש – מאותו דבר שעשו, געשה ממנה הפל למעלה, ואין לך הפל שאין לו קול שעולה ומתעטר למעלה, וגעשה סיגור לפני הקדוש ברוך הוא.

והנה הפל הפל ורעות רות, מה זה אומר? אם תאמר הפל הפל במו שבארנו, שהוא בסוד החכמה, במו שנאמר הפל הפלים אמר קהילת. ואותם הפלים קיימים של העולם של מעלה ושל מטה. מה תאמר בזה שכתב בזאת

וְכֹל אִינּוֹן עוֹבְדִין דְאַשְׁתָּדֵל בְּהֵזֶב נֶשׁ, דְלָאו
אִינּוֹן פּוֹלְחָנָא דְקֹידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הַהוּא
מֶלֶה דְעַבֵּיד, הַכָּל יַתְעַבֵּיד מִגְיָה, וְאַזְלָא וְשָׁאַטָּה
בְּעַלְמָא. וּבְדַנְפְּקָתָה גְּשָׁמְתִּיה דְבָר נֶשׁ, הַהוּא הַכָּל
מְגַלְגָּלָא לִיה בְּעַלְמָא, בְּאַבְנָא בְּקַוְסְפִיתָא, כִּמְהָ
דְבָתִיב, (שמואל א כה) וְאַתְּ נֶפֶשׁ אַיְבִיךְ יַקְלֻעָה בְּתוֹךְ
כַּפְרַתְקָלָע.

מְאֵי יַקְלֻעָה. הַהוּא הַכָּל דְמְגַלְגָּל לִיה סְהָרְגִּיה
בְּעַלְמָא, כְּדַיְן כָּל מְלִין דְמַתְעַבְדִין (וְאִינּוֹן דְתַחֲוָת
שְׁמַשָּׁא) דְלָאו אִינּוֹן פּוֹלְחָנָא דְקֹידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הַכָּל
יַתְעַבֵּיד מִגְיָהוּ, אִיהְזָר תְּבִירָא דְרוֹחָא, דְמַתְבֵּר
לְרוֹחָא דְסָלִיק וְנֵהִית וּמְתַגְלִיל בְּעַלְמָא, הַדָּא הוּא
דְבָתִיב הַכָּל וּרְעוּת רֹיחָ. אַבְלָה הַהִיא מֶלֶה דְאִיהִי
פּוֹלְחָנָא דְמִרְיָה דָא סָלִיק (אַקְרֵי) לְעַיְלָא מִן שְׁמַשָּׁא,
וְאַתְּעַבֵּיד מִגְיָה הַכָּל קְדִישָׁא, וְדָא הוּא זְרֻעָא דְזָרַעַ

לשון הקודש

וְכֹל אַוְתָם מְעַשִּׂים שְׁמַשְׁתָּדֵל בָּהֶם מַהוּ יַקְלֻעָה? אַוְתוֹ הַכָּל שְׁמַגְלִיל אַוְתוֹ
הָאָדָם שְׁאַיְנָם עֲבוֹדַת הַקְּדוּשָׁ בְּרוֹךְ הוּא
- מְאוֹתוֹ דָבָר שְׁעוֹשָׁה, נְעִשָּׂה מְמֻנוֹ
הַכָּל, וְהַזְּלָקָה וּמְשׁוּטָט בְּעוֹלָם. וּבְשִׁוּצָאת
גְּשָׁמַת הָאָדָם, אַוְתוֹ הַכָּל מְגַלְגָּל אַוְתוֹ
בְּעוֹלָם בְּאַבְנָה בְּכַפְרַתְקָלָע, בְּכַתּוֹב
(שמואל-א כה) וְאַתְּ נֶפֶשׁ אַיְבִיךְ יַקְלֻעָה
עֲבוֹדַת רְבּוֹנוֹ, וְהַעֲלָה נִקְרָא מַעַל
בְּתוֹךְ כַּפְרַתְקָלָע.

בֶּרֶנֶשׁ בְּהַהוּא עַלְמָא, וַיְמִיהַ שְׂמִיהַ. צְדָקָה. דְּבָתִיבַּ
(הוושע י) זְרֻעֹזֶלֶבֶם לְצְדָקָה.

הָאֵי מְדִבָּר לֵיהַ לְבֶרֶנֶשׁ, פֶּד תִּפְיוֹק גַּשְׁמַתִּיהַ
מִיְּנִיהַ, וְסַלְקָא לְהַבָּאַתְּרָא דְּכָבֹוד דְּלָעִילָא
אַשְׁתַּבְכָּה לְאַתְּצְרָרָא בְּצַרְזָרָא דְּתַחַיִם, הָאָהָרָא הַזָּא
דְּבָתִיבַּ, (ישעה כח) וְחַלְדָּה לְפָנֵיךְ צְדָקָה בְּגַיִן לְדָבָרָא
לְךָ, לְסַלְקָא לְךָ, (טו אתר) לְאַתְּרָא דְּאַקְרָרִי בְּבֹוד יְיָ.
דְּבָתִיבַּ, (ישעה כח) בְּבֹוד יְיָ יְאַסְפֶּךָ.

כָּל אַיִן גַּשְׁמַתִּין, דְּהַהוּא הַבָּל קְדִישָׁא מְדִבָּר
לְהָנוּ, הַהוּא דְּאַקְרָרִי בְּבֹוד יְיָ, בְּגַיִשׁ לְזֹן בְּגַיִהָה,
וְאַתְּצְרִין בַּיְהָ. (הָרָא הוּא דְּבָתִיבַּ בְּבֹוד הַיְאַסְפֶּךָ) וְדָא אַקְרָרִי
גִּיחָא דְּרוֹחָה. אֲבָל אַחֲרָא וְרַעוֹת רֹות אַקְרָרִי.
וּבָאֵין אַיִן צְדִיקִיא. דָּבָל עַזְבִּידְיהָזָן לְעַלְלָא מִן
שְׁמִשָּׁא וּזְרֻעַיָּן זְרֻעָא דְּצְדָקָה, לְמַזְבֵּחַ לְזֹן לְעַלְמָא

לשון הקידוש

לְשִׁמְשׁ, וְגַעֲשָׁה מִפְנֵיו הַבָּל קְדוּשָׁ, וְזֹה
אוֹתֶךָ (ממקומו) לְמִקְומָ שְׁנָקְרָא בְּבֹוד הַיְאַסְפֶּךָ.
הַגּוֹרָע שׂוֹרָע הָאָדָם בָּאָתוֹ עַוְלָם, וּמָה
שְׁמוֹ? צְדָקָה, שְׁבָתּוֹב (הושע י) זְרֻעֹזֶלֶבֶם
כָּל אַוְתָּן גַּשְׁמָתִים שָׁאוֹתָהוּ הַבָּל קְדוּשָׁ
מִנְהָג אַוְתָּן, אַוְתָּנוּ שְׁנָקְרָא בְּבֹוד הַיְאַסְפֶּךָ
כּוּנָס אַוְתָּנוּ לְתוֹכוֹ וְגַצְרוֹתָה בָּו. וְזֹה שְׁבָתּוֹב
בְּבֹוד הַיְאַסְפֶּךָ וְזֹה נִקְרָא נְחַת רֹות. אֲבָל
הַאֲחֵר נִקְרָא רַעוֹת רֹות. אֲשֶׁר הַצְדִיקִים
הַחַיִם. וְזֹה שְׁבָתּוֹב (ישעה ט) וְחַלְדָּה לְפָנֵיךְ
צְדָקָה, בְּדִי לְהַנְּהָגָן אַוְתָּה, לְהַעֲלוֹת

דָּאַתִּי, וְעַל דָּא בְּתִיב (מלacci^ג) **וּזְרַחָה לְכֶם יִרְאֵי שְׁמֵי
שְׁמֵשׁ צְדָקָה.**

אמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, תֵּא חַזֵּי, בְּקָדְמִיתָא בְּד אֲתַבְנֵי
כִּי מִקְדְּשָׁא לְתַתְּתָא, לֹא אֲתַבְנֵי אֶלָּא בְּדִינָא
וְרוֹגָנָא, כִּמֵּה דְבַתִּיב, (ירמיה ל"ב) כִּי עַל אֲפֵי וְעַל חַמְרָתִי
וְגוּ, בְּגַיִן דְבָאָתָר דִינָא שְׂרִיא. לְזִמְנָא דָאַתִּי, זִמְנָי
קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא לְמַבְנֵי לֵיה, וְלְאַתְקָנָא לֵיה
בְּדִרְגָּא אַחֲרָא עַלְאָה דְאַקְרֵי צְדָקָה, דְבַתִּיב, (ישעה
נ"ד) בְּצְדָקָה תִּפְזְנֵנִי. בְּגַיִן כֵּה אַתְקִים, (ב"ה) וְשְׁמִינִית
(דף נ"ט ע"ב) מִמְשֵׁךְ צְדָקָה יִתְקַרֵּי. מִגְלָן. דְבַתִּיב, (ירמיה כ"ג)
וְזֹה שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרָאוּ יְיִ' צְדָקָנוּ.

גַּטִּית יִמְינָה תְּבִלְעָמוֹ אֶרְץ. (שמות טו) **הָא אֲתִמָּר,**
אֲרִימָת יִמְינָה. אָמָר רַבִּי יִצְחָק, **הָא
אֲתָעָרוּ בֵּיה חַבְרִיא,** דְבַר אֲפֵיק קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא

לשון הקודש

וְעַל זֶה בְּתוֹב (מלacci^ג) **וּזְרַחָה לְכֶם יִרְאֵי** בְּדִרְגָּה אַחֲרָת עַלְיוֹנָה שְׁנָקְרָאת צְדָקָה,
שְׁבָתּוֹב (ישעה נ"ד) **בְּצְדָקָה תִּפְזְנֵנִי.** מִשּׁוּם
כֵּה יִתְקִים וּבוּ, וְשָׁמוֹ מִמְשֵׁךְ יִקְרָאוּ צְדָקָה.
מִגְנִין לְנוּ? שְׁבָתּוֹב (ירמיה כ"ג) וְזֹה שְׁמוֹ אֲשֶׁר
יִקְרָאוּ הֵ' צְדָקָנוּ.

גַּטִּית יִמְינָה תְּבִלְעָמוֹ אֶרְץ. הָרִי נָאָמָר
שְׁחַרְמָתִי יִמְינָה. אָמָר רַבִּי יִצְחָק, הָרִי
הַתְּעוֹרָרוּ בָוּ חַבְרִים, שְׁכָאָשֵר הַזְּכִיאָה
בָרוּךְ הוּא לְבָנוֹת אָתוֹן וְלְהַתְקִינוֹ

לְמַצְרָאִי מַתִּין מִתְחֹות מִיאָ, אָמֵר לְאֶרְעָא, בְּגִישׁ
לֹזֶן בְּגִזּוֹה, וְלֹא בְּעַאת, עַד דָּאוּשִׁיט קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ
הַזָּא יִמְינָא לְקַבְּלָה, וְאַוְמי לָה, כְּדִין בְּלָעֲתִינּוֹן
אֶרְעָא, הַדָּא הַזָּא דְּכַתִּיב תְּבָלְעָמוֹ אֶרְץ. אָמֵר ר'
אֶלְעֹזֶר, נְטִיתַת יִמְינָךְ: לְאַפְרִישָׁא לָה מִשְׁמָאָלָא
וּכְדִין אַתְּעָבֵיד בְּהוּ דִינָא.

נְחִית בְּחִסְדָּךְ עַם זֹה גָּאָלָת, (שמות טו) בְּמַה דְּכַתִּיב,
(טהילים מד) פִי יִמְינָךְ וַיְרוֹעָךְ וְאַוְרָ פְּנִיקָ פִי
רְצִיתָם. פִי יִמְינָךְ: דָא גְדוֹלָה. נְהִלָּת בְּעַזָּה, דָא
דְּכַתִּיב וַיְרוֹעָךְ, דָא גְבוֹרָה. אֶל גְּנוֹה קְדֻשָּׁךְ, דָא
דְּכַתִּיב, וְאַוְרָ פְּנִיקָ פִי רְצִיתָם, דָא צְדִיק. וּבְלָהוּ
מִשְׁתְּפָחִי בְּקָרָא.

תְּפֹל עַלְيָהָם אִימָתָה וּפְחָד. (שמות טו) אִימָתָה,
אִימָתָה מִבְעֵי לִיה, מָאִי אִימָתָה. דָהָא לִית
לְךָ אַת אוֹ מֶלֶה חֲדָא בְּאֹרְיִיתָא, דָלָא אִית בָּה

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת הַמִּצְרִים מִתְחַת
לְמִים, אָמֵר לְאֶרְץ: בְּגַסִּי אֶתְכֶם לְתוֹבָה.
(טהילים מד) פִי יִמְינָךְ וַיְרוֹעָךְ וְאַוְרָ פְּנִיקָ פִי
רְצִיתָם. פִי יִמְינָךְ – זֹה גְדוֹלָה. נְהִלָּת
בְּעַזָּה – זה שְׁבָתוֹב וַיְרוֹעָךְ, זֹה גְבוֹרָה.
הַוָּא אֶת יִמְינָנוּ בְּנֵנָה וְהַשְּׁבִיעָ אֶתְכֶת, אֶזְזֶל
בְּלָעָה אֶתְכֶם הַאֲרָמָה. וְהוּ שְׁבָתוֹב
תְּבָלְעָמוֹ אֶרְץ. אָמֵר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, נְטִיתַת
יִמְינָךְ – לְהַפְרִיקָה מִן הַשְּׂמָאל, וְאֶזְזֶל
נְעָשָׂה בָּהֶם דִין.

תְּפֹל עַלְיָהָם אִימָתָה וּפְחָד. אִימָתָה?

רְזִין עַלְאַיִן. מַאי אִימֶּתֶה. אָמֵר רַבִּי שְׁמַעַן, בֶּלּוּמָר
דְּחִילָה דְּשִׁבְגִּנְתָּא.

בְּהָאֵי גִּוֹּנָא, (שמות טו) תִּבְאָמוֹ וַתַּטְعָמוֹ בְּהָר נַחַלְתָּךְ
וְגַוּ, תִּבְאָמוֹ וַתַּטְعָמוֹ, תִּבְאָם וַתַּטְعָם מִיבְעֵי
לִיה, מַאי תִּבְאָמוֹ. אֲלָא רֹזֶחֶא דְקֹדֶשׁ אָמֵר, עַל
אַיִן דָּרָא בְּתֻרָּא, דָּגָר יְהוָשָׁע, וְאַתְגָּלִיא בְּהָזָה
גָּלוּיָא דֶּרֶשִׁימָא קְדִישָׁא דְשִׁמְיהָ דְקֹדֶשׁ אָבָרִיךְ
הָזָה, דְּאַלְיָזָן אֲחִידָן בְּיַה בּוֹ, וְאַלְיָזָן אַתְחַווָּא: לְמִירָת
אַרְעָא. כִּמֵּה דְכַתִּיב, (ישעיה ס) וְעַמְּךָ כָּלָם צְדִיקִים
לְעוֹלָם יִרְשּׁוּ אָרֶץ. דָּכָל מָאן דְאַתְגָּזָר, וְאַתְגָּלִיא
בְּיַה רְשִׁימָא קְדִישָׁא, וְגַטִּיר לִיה, אֲקָרֵי צְדִיק, בְּגִזְן,
כֵּה, לְעוֹלָם יִרְשּׁוּ אָרֶץ.

**וְעַל דָּא תִּבְאָמוֹ, ו' יְתִירָה, תִּבְאָמוֹ לְאַיִן
דְּאֲחִידָן בּוֹ.** וַתַּטְעָמוֹ כִּמֵּה דְאַת אָמֵר גַּצָּר

לשון הקורש

הַאֲخַרְזָן שָׁמֶל יְהוָשָׁע וְהַתְגָּלָה בָּהֶם גָּלוּי
שֶׁל הַרְשָׁם הַקְדוּשׁ שֶׁל שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ
בְּרוֹךְ הוּא, שָׁאַלְהָ אַחֲנוֹים בּוֹ, וְאַלְהָ
רְאוּיִם לְרִשְׁת אֶת הָאָרֶץ, בְּבַתּוֹב (ישעיה ס)
וְעַמְּךָ כָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשּׁוּ אָרֶץ.
שֶׁבֶל מֵשְׁגָּמוֹל וְהַתְגָּלָה בּוֹ רִשְׁם
הַקְדוּשׁ וְשׁוֹמֵר אֹתוֹ, נְקָרָא צְדִיק. מְשׁוּם
כֵּה, לְעוֹלָם יִרְשּׁוּ אָרֶץ.

וְעַל זֶה תִּבְאָמוֹ, ו' יְתִירָה. תִּבְאָמוֹ
אִימֶּתֶה? צְרִיךְ לְהִיוֹת! מַה זוּ אִימֶּתֶה,
שְׁהָרִי אֵין לְדֹאַת אוֹ מְלָה אַחַת בְּתוֹרָה
שָׁאַיָּן בָּה סּוֹדוֹת עַלְיוֹנִים? מַה זוּ
אִימֶּתֶה? אָמֵר רַבִּי שְׁמַעַן, בֶּלּוּמָר יָרָאת
הַשְּׁכִינָה.

כָּמוֹ זֶה תִּבְאָמוֹ וַתַּטְعָמוֹ בְּהָר נַחַלְתָּךְ
וְגַוּ, תִּבְאָמוֹ וַתַּטְעָמוֹ? תִּבְאָם וַתַּטְעָם
קְיֻחָה צְרִיךְ לְהִיוֹת! מַה זֶּה תִּבְאָמוֹ? אֲלָא
רוּת הַקְדֵּשׁ אַוְמָרָת עַל אָתוֹ הַדָּזָר